

Ens trobem ja totalment endinsats en la rutina de les primers setmanes després de les festes de Nadal, que a tothom ens provoquen sentiments de tendresa, recolliment i a vegades tristesa mesclats amb altres emocions més puntuals com són l'eufòria i la felicitat.

En general, els estudis sociològics demostren que durant aquesta època de l'any quasi tots passen per canvis en el nostre estat d'ànim que va d'un extrem a l'altre en funció de moltes variables.

Els joves manifesten obertament aquesta circumstància quan en parles amb ells i a grans trets, destaquen que la tristesa la senten perquè a vegades no es poden reunir amb tota la família i l'alegria la viuen en l'experiència del compartir i en el fet de poder-se fer regals.

Els desitjos positius que ens enviem els uns als altres en aquestes dades, ens apropen i ens ofereixen un ambient d'enteniment afable entre amics, familiars i coneguts i fins i tot amb persones que no tenim gaire relació la resta de l'any. Els adults i els més joves transmeten aquesta mateixa intenció i recullen amb un somriure el que reben.

Aquesta sensació que podríem anomenar com un "optimisme compartit" s'estén i es percep a simple vista. A la vegada, aquesta energia positiva sembla que ens empeny a tenir projectes, propòsits, idees que volem portar a la realitat d'ara endavant i aquesta atmosfera ens fa creure que ho farem.

La realitat de la tornada a la quotidianitat fa que en alguns casos, es perdi del tot aquest optimisme i en altres casos, es conserva però en menys grau d'intensitat. Molt poca gent, manté intacta la seva intenció més enllà de les primeres setmanes.

L'enfoc en el manteniment dels propòsits, sobretot aquells que tenen relació amb la solidaritat amb els altres, en ajudar als propis o fins i tot en el dedicar temps a l'autocura seria interessant mantenir-los actius el màxim de temps possible, ja que les necessitats hi són més enllà del gener...

La realitat és complexa, és poc amable i ens posa a prova dia a dia. La vida no és fàcil.

Experiències de vida com les que vam compartir gràcies a responsables del grup "Cadena de favors" a les aules de 4t ESO, just abans de Nadal, ens van mostrar que la vida per a molta gent, és un patiment real i que en moments concrets, l'ajuda desinteressada acompanyada d'optimisme i de mirades que sostinguin el que hi ha, són un fet cabdal.

Vam aprendre que acabi com acabi el cas, segur que haurà servit per millorar, tot i que sigui temporalment, la vida d'aquelles persones, pel que han rebut dels altres.

Passar a l'acció en l'aplicació de valors cristians, socials o humans, com vulguem anomenar-los, estant alineats amb els nostres propòsits (molts d'ells amb origen nadalenc o de cara al nou any), faran del món, un lloc millor.

No esperem de les grans institucions, que també hi han d'estar pel cas, grans canvis. Si alguna cosa podem fer-la nosaltres, en petit "comitè", tot serà ben rebut.

Vam entendre com aplicats a la realitat, tots aquests valors que coneixem a nivell teòric tenen sentit. I a més ho va transmetre amb l'optimisme que mereix.

Gràcies, Maria, Vanessa i Jorman pel vostre testimoni.

I que Sant Antoni i Sant Sebastià ens ajudin també en la persistència i aplicació pràctica dels nostres propòsits.